

GBURSTWO (2) *sb n*

sg G gburstwa (1). ◇ I gburstw(e)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Coll. Kmiecie, stan chłopski (2) : iż co w wielu inŝyich zacnieyŝyich kráiách/ wŝyŝcy iakmiarz pilnie zárábaiąc pożywić fię iednák nie zázwždy mogą: to w Polŝcze wŝyŝcy iákmiarz proznuiąc / iedno trochą vbogiego gburstwá gorzey niŝ bydlęm robiąc/ iednák w doŝtátkách wŝzelákiej żywnoŝci ták opływáią/ iż wiele inŝyich ŝiem nimi odżywiaiąc/ wielkie nád lámę żywnoŝć zyŝki ŝtąd odnoŝą *PowodPr 18.**

*Wyrażenie: »proste gburstwo« (1): Bo ná tym nawięcey ieft/ wŝyŝtká wŝilnoŝć y moc iego/ [...] áby Monárchy/ Krole/ Kŝiąŝęta/ Przełoŝeńŝtwá/ Sláchtę y zacnieyŝe ludŝie [...] mordowáli y wytráćili/ a proŝtym gburstwem mieyŝcá ich/ dla dochodow ŝwych oŝadzáli *PowodPr 9.**

Synonimy: chłopstwo, kmiectwo.

HG